

Beth: Den høitærede Justitsminister yttrede i det Foredrag, vi nys hørte af ham, at han skulde være villig til at tage under Overveielse Spørgsmaalet om at stille den forladte eller fraseparerede Hustru paa lige Vilkaar eller dog nogenlunde de lige Vilkaar — saavidt ske kunde — med dem, som dette Lovforslag søger at hjælpe, nemlig uægte Børns Moder. Det er en Tanke, som ogsaa tidligere har været berørt, saavel her i Thinget som ogsaa i Landstthinget, at man gif en saadan gift Kone, der var i slige Forhold, temmelig nær ved at stille det uægte Børns Moder ikke saa lidt bedre end hende; men derjom noget Saadant skulde naaes i denne Samling, saa forekommer det mig, at man ikke kunde sætte sine Forhaabninger saa meget til et nyt Forslag; saa vil det være ønskeligt, om det ærede Udvalg ogsaa vil tage dette Spørgsmaal under Behandling, hvad der vil kunne ske igjennem en her brugelig Form, der ogsaa kunde anvendes nu, ved at Lovforslaget vistes tilbage til Udvalget. Det forekommer mig, at Udtalelserne fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) omtrent peger i samme Retning. Jeg vil imidlertid ikke stille noget saadant Forslag; men derjom det ærede Medlem fra Svendborg (Lang), der jo paa en Maade maa betragtes som Hovedforkjæmper i denne Sag, vil stille et saadant Forslag, forbeholder jeg mig at stemme derved. Det kan ikke negtes, at hvorledes man end ser paa det foreliggende Forslag, saa er Virkningen deraf blandt Andet den, at det stiller Moderen til det uægte Barn i Trangstilfælde langt fordelagtigere end den forladte eller fraseparerede Hustru; det vil det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) vist heller ikke bestride; jeg opfattede ikke, at det var hans Hensigt. Et er, at faae sine Penge udbetalt og vide, hvor man kan faae dem; et Andet er at gaa til Fattigvæsenet og faae Hjælp og være underkastet alt, hvad der følger deraf, som for den forladte eller fraseparerede Hustrus Bedkommende blandt Andet vil sige, at de kan tage Børnene fra hende og jende hende andet Steds hen, til Wandens Hjemstedskommune. Den høitærede Justitsminister kom ind paa, at det ogsaa kunde være, at det uægte Børns Moder ikke kunde klare sig med det Aliminationsbidrag, hun fik, saa at hun ogsaa maatte søge Hjælp hos Fattigvæsenet. Dertil tror jeg er at bemærke, at det vil være langt lettere for det uægte Børns Moder at klare sig, siden hun er sikker paa Hjælp af den Bestaafenhed, som her er omtalt, siden hun faar kontante Penge, medens den Anden,

den gifte Kone, som er forladt eller separeret, ikke kan faae nogen Hjælp noget Steds fra undtagen af det Offentlige, medmindre hun ligesom henvender sig til Fattigvæsenet. Hun kommer altsaa — det ligger i Sagens Natur — meget lettere paa Fattigvæsenet end den Anden. — Det var ikke min Hensigt under mit første Foredrag udførlig at komme ind paa de Fordringer, som kunde gjøres med Hensyn til disse Skifter; eet Punkt skal jeg paapege, som jeg — saavidt jeg erindrer — ikke omtalte før. Lovforslaget gaar i § 1 ud paa, at Hjælpen skal kunne ydes indtil det 18de Aar, men fra det 14de til det 18de Aar kun i det Tilfælde hvor det paavises, at Barnet fremdeles er trængende til Hjælp. Men sæt nu det Tilfælde, at Barnefaderen dør, naar Barnet f. Ex. er 12 Aar eller det er yngre endnu, 6 Aar, og det bliver meldt i Boet, at man forlanger affat Aliminationsbidrag til dette Barn, saa opstaar det Spørgsmaal: Kan det oplyses, om Barnet efter at have fyldt sit 14de Aar vil fremdeles være trængende. Det ville saa vel sagtens Arvingerne bestride, og det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) vil der sikkert indrømme mig, at der atter frembyder sig adskillige Banstieligheder med Hensyn til at oplyse dette; eller ogsaa maa Meningen være — og i saa Henseende finder jeg § 3 langtfra tydelig nok — at man i alle Tilfælde, enten det oplyses, at Barnet er trængende eller ikke, skal i Boerne afsætte det Fornødne til Understøttelse til det 18de Aar; i saa Fald stiller man det dog noget gunstigere, saa forlanger man ikke den Oplysning, som forlanges, saalænge Faderen lever, og som er fornøden til, at der skal betales til ogsaa det efter 14de Aar; saa stiller man Barnet noget heldigere i Boerne, og det har vist ikke været Meningen, saa skulde Arvingerne bag efter skaffe den Oplysning og forlange Boet reasjumeret og nyt Skifte. Der er praktiske Banstieligheder, som jeg tror ikke ere tiltrækkelige gjennemtænkte.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil blot overfor den Bemærkning, den ærede sidste Taler fremkom med, gjøre opmærksom paa, at § 3 ikke frembyder nogen Anomal eller nogen Banstielighed. § 3 medfører, at der i Boet skal afsættes Aliminationsbidrag til Barnets 18de Aar, men naturligvis skal der, naar Barnet er blevet 14 Aar gammel, ligesaa vel som, naar Faderen lever, tages under Overveielse, om Underholdningsbidraget skal vedblive efter den Tid eller ikke, og naar dette Spørgsmaal besvares benægtende, finder der naturligvis Tilbagebetaling Sted; forsaavidt Underholdningsbidraget ikke ansees